

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 145/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Janky Dudášovej, bytom B. Š., zastúpenej advokátkou JUDr. E. L., Advokátska kancelária, B., ktorou namietala porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 75/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Janky Dudášovej o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 11. augusta 2004 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. augusta 2004 označeným ako „*Sťažnosť*“ Janka Dudášová, bytom B. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpená advokátkou JUDr. E. L., Advokátska kancelária, B., namieta porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 75/04.

Sťažovateľka požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie uvedených základných práv. Ďalej žiada zrušenie uznesenia krajského súdu sp. zn. 12 Co 75/04 z 8. apríla 2004 v časti, ktorou bol zrušený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) ohľadne sťažovateľky a vec vrátená okresnému súdu. Napokon požaduje finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 14 110 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 13 C 58/98 z 11. septembra 2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14 Co 51/02 z 19. júna 2002 si sťažovateľka vysúdila poistnú náhradu 354 500 Sk s prísl. za odcudzené auto od poisťovne. Poisťovňa túto sumu aj uhradila, avšak 12. augusta 2002 podala voči sťažovateľke, F. L. a J. I. žalobu na okresnom súde, ktorá je vedená pod sp. zn. 6 C 687/02. Touto žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 313 843 Sk s prísl., keďže túto čiastku poukázala ešte 18. septembra 1997 ako poistnú náhradu za odcudzené auto sťažovateľky, a to na účet Ing. F. L., ktorý si tieto peniaze rozdelil s J. I.. Poisťovňa teda plnila dvakrát.

Okresný súd už dvakrát žalobu poisťovne vo vzťahu voči sťažovateľke zamietol s poukazom na to, že sa nárok premlčal. Oba rozsudky boli krajským súdom zrušené. Posledným rozhodnutím je uznesenie krajského súdu sp. zn. 12 Co 75/04 z 8. apríla 2004, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu z 25. novembra 2003 aj v tej časti, v ktorej bola žaloba poisťovne voči sťažovateľke zamietnutá a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie s úpravou, aby na základe ďalšieho dokazovania sa opätovne posúdila opodstatnenosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj vo vzťahu voči sťažovateľke.

Podľa názoru sťažovateľky napadnutou časťou uznesenia krajského súdu sp. zn. 12 Co 75/04 z 8. apríla 2004 bolo porušené základné právo sťažovateľky zakotvené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda jej právo na spravodlivý proces.

Ide o to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 13 C 58/98, v ktorom sťažovateľka požadovala a aj si právoplatne vysúdila a obdržala poistnú náhradu za odcudzené vozidlo vo výške 354 500 Sk, poisťovňa už namietala, že ešte pred začatím konania poukázala poistnú náhradu 313 843 Sk. Súd však dospel k záveru, že sťažovateľka toto poistné plnenie neprevzala, a preto žalobe sťažovateľky týkajúcej sa sumy 354 500 Sk vyhovel.

Z uvedených skutočností dospela sťažovateľka k právnemu záveru, podľa ktorého o otázke, či poisťovňa sťažovateľke ešte 18. septembra 1997 poukázala alebo nepoukázala sumu 313 843 Sk, bolo už právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 13 C 58/98. Preto žalobu poisťovne voči sťažovateľke o zaplatenie sumy 313 843 Sk s prísl. treba považovať za vec už právoplatne rozsúdenú, o ktorej preto nemôže prebiehať ďalšie súdne konanie. Hoci sa touto námietkou bránila, krajský súd ju neakceptoval a uznesením sp. zn. 12 Co 75/04 z 8. apríla 2004, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu, nariadil vykonať ďalšie dokazovanie a znova o veci rozhodnúť. Pokiaľ preto krajský súd rozhodoval o veci už predtým právoplatne rozhodnutej, porušil tým označené základné právo sťažovateľky.

Z uznesenia krajského súdu sp. zn. 12 Co 75/04 z 8. apríla 2004 vyplýva, že krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 687/02-70 z 25. novembra 2003 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil názor, že okresný súd rozhodol bez vykonania dostatočného dokazovania, a to najmä vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti námietky premlčania, keďže v danom prípade možno uvažovať o získaní bezdôvodného obohatenia úmyselne, čo znamená až desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Ďalej bol nedostatočne zistený skutkový stav aj ohľadom otázky, či sťažovateľka dostala alebo nedostala od J. I. a F. L. časť z poistného plnenia v sume 313 843 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za neprípustnú.

Podstatou tvrdenia sťažovateľky je, že krajský súd opätovne preskúmava právnu vec, o ktorej bolo už v inom súdnom konaní právoplatne rozhodnuté (námietka rei iudicatae). V takomto prípade však je v zmysle § 237 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku proti uzneseniu krajského súdu prípustné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je oprávnená podať v jednomesačnej zákonnej lehote sťažovateľka. Z ustanovenia § 237 Občianskeho súdneho poriadku totiž vyplýva, že dovolanie z niektorého z dôvodov uvedených v tomto ustanovení je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, nielen voči konečným rozhodnutiam odvolacieho súdu (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 67/01 z 31. júla 2001).

Keďže v danom prípade mala sťažovateľka možnosť domáhať sa ochrany označených práv v dovolacom konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky, je jej sťažnosť neprípustná. K tomu ústavný súd dodáva, že sťažovateľka vôbec nepožiadala, aby ústavný súd postupoval v tomto prípade v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde a ani neuviedla dôvody hodné osobitného zreteľa vyžadované týmto ustanovením. Takéto dôvody nezistil ani ústavný súd.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2004